

LBRIS

We know
books

Diana Gribincea-Popa

Piticul Iubirii
și fetița
Ecaterina

EDITURA

CREATOR

BRAȘOV 2025

Iubirea

Într-o seară de vară a apărut în casa micuței Ecaterina un pitic. Când micuța l-a văzut, l-a întrebat:

- Cum te cheamă?
- Eu sunt Piticul Iubirii!
- Ce faci în casa mea?
- Am venit ca să îți fiu prieten. Vrei să fii prietena mea secretă?
- Da! Ce frumos că te cheamă Piticul Iubirii. Mama îmi spune mereu că iubirea este cea mai importantă în viață. Dar de ce m-ai ales pe mine să-ți fiu prietenă?

LIBRIS

We know
books

- Pentru că ești o fetiță cuminte și frumoasă.
- Mă vei vizita în fiecare zi?
- Daaaaa și vom povesti în fiecare seară înainte de culcare.
- În această seară am venit la tine pentru că am aflat că este prima în care vei dormi în patul tău și vreau să știi că voi dormi și eu lângă tine ca să nu te simți singurică. Mă primești?
- Ce tare mă bucur că ai ales să fiu prietena ta și să vii să dormi cu mine în patul meu cu multe inimioare! M-ai ales cumva pentru inimioarele acestea multe care sunt desenate pe pătuțul meu?
- Nu, te-am ales pentru că sufletul tău este foarte bun.
- Piticule, ai putea să îmi spui o poveste?
- Da, cu mare drag!

„În satul mic de munte «Izvorul» era, în urmă cu mulți ani, la marginea pădurii o căsuță în care locuia moș Atin. Lui îi plăcea foarte mult să bucure

copiii satului. Toți copiii îl iubeau pentru că îi asculta, îi îndruma, le crea jocuri, îi învăța să scrie, le citea povești și mai ales îi liniștea când veneau întristați de la școală. Într-o zi, micuțul Andrei a venit la bătrânelul Atin pentru că avea o supărare și nu știa cum să scape de ea. Un coleg de la școală îl deranja mereu, îl jignea și nu îi răspundea la salut. Moș Atin, auzind problema micuțului Andrei – care avea niște ochi verzi și un păr portocaliu și, cârlionțat – îl îmbrățișă și îi spuse să stea liniștit, deoarece foarte ușor va putea să schimbe acest lucru.

— Știi, Andrei, că prin iubire putem face minuni? Încearcă să te gândești cu iubire la cel care te supără. Mâine, când vei merge din nou la școală, spune-ți în gând „Te iubesc” (cu referire la el) și tot repetă. Acum, pune-ți un zâmbet pe chip și aleargă-ți cârlionții pe afară, deoarece plimbarea prin natură îți va face foarte bine! Mâine te aștept pe la mine ca să-mi spui dacă s-a schimbat ceva!

— Mulțumesc, moș Atin, pentru că m-ai ascultat!
Pot să te mai îmbrățișez o dată?

— Sigur, Andreiule! Fii iubire!

A doua zi, micuțul Andrei a urmat sfatul moșului Atin și-și spunea mereu în gând „Te iubesc”. În curtea școlii s-a întâlnit cu Ștefan, băiețelul care îl supăra. Andrei, i-a transmis iubirea lui și apoi l-a salutat.

— Bună dimineața, Ștefan! Acestuia i s-a luminat chipul și i-a răspuns cu un zâmbet larg:

— Bună dimineața, Andrei!

În acel moment Andrei a rămas blocat și s-a bucurat foarte tare că, urmând sfatul moșului Atin, a reușit să se apropie de Ștefan. S-a așezat pe o bancă și a lăsat o lacrimă să îi curgă pe obraz. Era lacrima fericirii, fiindcă prin iubire a scăpat de tristețea din inimioara lui. Abia aștepta să se termine școala ca să fugă cât mai repede la căsuța din pădure și să îi povestească lui moș Atin că a reușit!

Spre seară, Andrei ajunse la moș Atin și, cu bucurie, fugi în brațele lui și-l îmbrățișă.

— Îți mulțumesc, moș Atin, că am reușit să scap de tristețe!

— Ai fost iubire, dragă Andreiule! Orice problemă se poate rezolva prin iubire! Hai să îți explic cum funcționează această minune, oricare ar fi necazul din viața noastră. Când ești mânios pe cineva încearcă să îți recunoști mânia, apoi trimite-i iubire acelei persoane, spunând în gând: „Te iubesc.” (cu referire la cel pe care ești mânios) Când ți-e teamă că nu vei ști la un test, încearcă să îți recunoști teama și, la fel, să transmiți iubirea către acel test spunând în gând „Te iubesc” (cu referire la acea teamă). Când te doare ceva, poți să faci la fel! Îți recunoști durerea și apoi începi să transmiți iubirea către ea spunând în gând „Te iubesc” (cu referire la acea durere). Când te simți vinovat de faptul că nu ai făcut ceva cum trebuie, poți proceda la fel, să-ți recunoști vinovăția și să transmiți iubirea

către ea spunând „Te iubesc” (cu referire la acea vinovăție).

— Ce frumos ar fi dacă toată lumea ar fi așa ca tine, moș Atin! Mi-ar plăcea să chem prietenii din sat ca să le spui și lor cum putem rezolva orice problemă doar prin iubire! Fug repede să-i aduc!

Moș Atin, cu chipul lui blând și bucuros, îi spuse lui Andrei că până reușește să îi cheme pe toți copilașii, el va pregăti gogoși calde și ceai.

Andrei zburda pe ulițele satului, striga cu bucurie pe la porțile unde locuiau prietenii lui:

— Anastasia, moșul Atin ne așteaptă la el!

— Ecaterina, moșul Atin ne așteaptă la el!

— Matei, haide și tu cu noi la moș Atin!

— Mihai, moșul Atin pregătește gogoși pentru noi!

— Iancu, hai și tu cu noi!

În timp ce alerga prin sat, Andrei ajunse și la poarta lui Ștefan. Se opri și-și spuse în gând: „Te iubesc” și apoi strigă:

— Ștefan, Ștefan!

Ștefan iese în ușă, îl salută pe Andrei, iar Andrei îl invită cu drag acasă la moșul Atin. Ștefan acceptă bucuros! Copiii satului ajung la căsuța din pădure, se așază pe scăunele și așteaptă cuminți gogoșile și ceaiul pregătite de moș Atin. Apoi, Andrei îl roagă pe moș Atin să le spună copiilor cum ne poate ajuta iubirea în viață.

Moșul Atin, cu un glas duios și cu multă iubire, le-a explicat copiilor de ce este bine ca în viață să se ghideze mereu după iubire. Le povestește experiența pe care a avut-o Andrei cu Ștefan — și cum, prin iubire, totul se rezolvase. Acum, Andrei și Ștefan erau prieteni. Iar Ștefan, ascultând povestea moșului Atin, se duse la Andrei, îl privi cu ochi luminoși și îi spuse cu bucurie: „Te iubesc, iarta-mă”.

Dragi copilași, dacă vă veți iubi pe voi înșivă și pe toți ceilalți, cu defectele și calitățile lor, veți reuși să faceți o lume mai bună! - Fiți iubire... și veți primi iubire!”

- Micuța Ecaterina a adormit.
- Pe mâine seară, draga mea prietenă!

*Fiți iubire și
veți primi iubire!*

